

РЕШЕНИЕ

№ 5254

гр. София, 14.08.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 19.06.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **3457** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по повод на жалба с вх. № 9467 от 05.04.2017 г. по описа на Административен съд – София град и вх. №Е–12–00–1422 от 30.03.2017 г. по описа на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), подадена от ЕДК АД, ЕИК[ЕИК] срещу Решение №Ж-56/08.03.2017г. на ДКЕВР, с което е прекратено производството, образувано по жалба вх. № Е–12–00–1422 от 01.07.2014г., подадена от жалбоподателя срещу [фирма].

Жалбоподателят счита, че решението е незаконосъобразно поради съществено нарушение на административно производствените правила при издаването на решението, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Моли съда да отмени административния акт.

Ответникът по оспорването - Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез процесуалният си представител юрк.Церовски моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

[фирма], редовно уведомена, не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.

168, ал.1, вр. чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Производството е образувано по жалбата подадена в ДКЕВР, с изложението, че посредством собствени активи на [фирма], [фирма] доставя електрическа енергия от подстанция „Конски дол“, собственост на НЕК АД на [фирма] и [фирма]. На основание чл. 143, ал. 4 от Наредба № 3, на 24.07.2014 г., жалбата е изпратена на [фирма] за проверка, становище и предоставяне на цялата преписка. Изисканите документи са получени в ДКЕВР на 07.08.2014 г.

На 17.09.2014 г. в ДКЕВР е постъпила жалба от [фирма], адресирана до съда срещу мълчалив отказ на Комисията да се произнесе по жалба с вх. № Е-12-00-1422 от 01.07.2017г.

С писмо от 25.11.2014г., ДКЕВР е уведомила [фирма] и [фирма] за възможността за стартиране на процедура за определяне на независим оценител за извършване на оценка на енергийни обекти, собственост на трети лица, съгласно разпоредбата на § 4, ал. 3 от Закон за енергетиката.

С писмо от 10.12.2014г., [фирма] хпосочва, че засегнатите съоръжения не принадлежат към хелектроразпределителната мрежа на дружеството и съответно не попадат в обхвата на § 4, ал. 3 от ЗЕ. Дружеството изразява готовност за доброволно уреждане на спора и намиране на взаимноизгодно решение.

На основание чл.144, ал.2 от Наредба №3, с писмо от 09.01.2015г., КЕВР е уведомила страните за организирана среща в седалището на Комисията за допълнително изясняване на обстоятелствата по случая.

На 20.01.2015 г. е проведена тристранна среща в сградата на Комисията с представители на „ЕВН България Е. ЕАД и ЕДК АД. За проведената среща е съставен Протокол от 20.01.2015г. е постигнато споразумение, съгласно което в 10 дневен срок страните следва да уведомят Комисията за стартиране на процедура за доброволно уреждане на спора по чл. 150 от Наредба № 3. В посочения срок в КЕВР не е постъпило искане за процедура по доброволно уреждане на спора.

С Решение № 251 от 12.01.2016 г. по адм. дело № 5227 от 2015 г. на АССГ, III отделение - 16 състав, потвърдено с Решение № 14154 от 21.12.2016 г. по адм. Дело № 3021 от 2016 г. на ВАС, Четвърто отделение е отменен мълчалив отказ на Комисията за енергийно и водно регулиране (преди ДКЕВР) да се произнесе по жалба с вх. № Е-12- 00-1422/01.07.2014 г.

В изпълнение на дадените от съда задължителни указания, със Заповед № 3-Е-2 от 06.01.2017 г., председателят на КЕВР е назначил работна група.

На основание чл. 54 от Наредба № 3, с писма от 13.01.2017 г. и 09.02.2017 г., КЕВР е изисквала от [фирма] доказателства и информация, подробно описана в оспореното решение.

На 13.02.2017 г., в КЕВР е постъпило писмо от [фирма], в което жалбоподателят посочва, че обектите, захранващи се от далекопровод, собственост на ЕДК АД са далекопровод 20 kV „Юбилейна“ - „Конски дол“, захранващ подстанция - о Подстанция Конски дол - р-к Б.; Подстанция Конски дол - ЦРП К. дол Подстанция Конски дол - ЦРП Юбилейна; Подстанция Конски дол - ЦРП Ш.. [фирма] посочва, че цитираният далекопровод захранва само един обект. Изисканата с писмо от 09.02.2017 г. информация от [фирма] е предоставена в КЕВР на 15.02.2017 г.

На 23.02.2017г. бил изготвен доклад вх.№Е-Дк-78 от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“, в който били осъдени събраните в хода на проверката

доказателства.

Видно от протокол №40 от 08.03.2017г. на проведено закрито заседание на КЕВР, комисията взела решени да прекрати производство по подадената от ЕДК АД жалба вх.№Е-12-00-1422 от 01.07.2014г., което било обективизирано в Решение №ж-56/08.03.2017г. на ДКЕВР, предмет на оспорване в настоящото производство.

По делото са събрани като доказателства, представените с жалбата и тези по административната преписка.

Изслушано е заключението на СТЕ, от което става видно, че съоръженията на [фирма] са присъединени към подстанция „Конски дол“. Границата на собствеността между съоръженията на [фирма] и [фирма] е мястото на присъединяване на електроразпределителната мрежа към електропреносната. Далекопроводите на [фирма] служат за храненето на обектите само на стопанския клиент [фирма], като не доставят енергия на битови клиенти, включително и такива на [фирма]. Далекопроводите на жалбоподателя не са част от електроразпределителната мрежа. Далекопровода „Отклонение ТП Конски дол“, собственост на [фирма] се е използвал за пренос, разпределение и доставка на други потребители на [фирма] в периода от 01.01.2009г. до 31.12.2011г.. От представените доказателства по делото вещото лице не може да заключи с категоричност, дали в цената на която [фирма] фактурира доставки на електроенергия на [фирма] е включен компонента - достъп. Последното дружество в качеството си на оператор на ел. енергия не използва собствените на жалбоподателя съоръжения. Единствено далекопровод „Отклонение ТП Конски дол“ собственост на [фирма] се използва за пренос, разпределение и доставка на други потребители от страна на [фирма]. Мрежата по която се доставя ел. енергия до подстанция „Конски дол“, е част от преносната мрежа оперирана от [фирма]. Към подстанция „Конски дол“ са присъединени 3 броя ел 110 kV далекопроводи, които са част от електропреносната мрежа на [фирма]. Към настоящият момент тези далекопроводи не се използват. Използването касае периода 01.01.2009г. до 31.12.2011г..

От събраните в хода на делото доказателства, настоящият състав установя, че [фирма] е собственик на активи, представляващи далекопроводи и съоръжения за пренос на електрическа енергия, находящи се на територията на общини Мадан и Р., област С., а именно осем далекопровода на средно напрежение- Далекопровод 20 kV „Юбилейна“ - „Конски дол“, с инвентарен № 22325, код Е. № 25314001, с дължина 1890 м. , започващ от ЦРП 20 kV „Юбилейна“ до „П/ст 110/20 kV-Конски дол“, находящ се в землището на [община]. Далекопровод 20 kV „Юбилейна“ - „Б.“, с инвентарен № 22328, код Е. № 25314001, с дължина 1010 м., започващ от ЦРП 20 kV „Юбилейна“ до ЦРП 20 kV „Б.“, находящ се в землището на [община]. Далекопровод 20 kV „Конски дол“ - „Ш.“, с инвентарен № 22330, код Е. № 25314001, с дължина 4 378 м., започващ от „П/ст 110/20 kV- Конски дол“ до ЦРП 20 kV „Ш.“, находящ се в землището на [община]. Далекопровод 20 kV „Конски дол“ - „К. дол“, с инвентарен № 22333, код Е. № 25314001, с дължина 3 675 м., започващ от „П/ст 110/20 kV-Конски дол“ до ЦРП 20 kV „К. дол“, находящ се в землището на [община]. Далекопровод 20 kV „Отклонение ТП Конски дол“ с инвентарен № 22334. код Е. № 25314001. с дължина 420 м започващ от П/ст 110/20 kV-Конски дол“ до ЦРП 20 kV „Конски дол“, находящ се в землището на [община]. Далекопровод 20 kV „Конски дол“ - „Б.“, с инвентарен № 22336, код Е. № 25314001, с дължина 2 380 м., започващ от „П/ст 110/20 kV-Конски дол“ до ЦРП 20 kV „Б.“, находящ се в землището на

[община]. Далекопровод 20 kV „Отклонение П.“, с инвентарен № 22338, код Е. № 25314001, с дължина 120 м., находящ се в землището на [община]. Далекопровод 20 kV „Б.“ - „К. дол“, с инвентарен № 22339, код Е. № 25314001, с дължина 1100 м., започващ от ЦРП 20 kV „Б.“ до ЦРП 20 kV „К. дол“, находящ се в землището на [община].

Обектите на [фирма] са присъединени в подстанция „Конски дол“, която е описана в приложение номер 3 от лицензията на [фирма] като място на присъединяване на електроразпределителната мрежа към електропреносната мрежа.

Страните не спорят, че съгласно т.д. № 5582/2012 г. на ПОС и назначената съдебно-техническа експертиза е установено, че само един от процесиите далекопроводи, а именно- „Отклонение ТП Конски дол“ се използва за пренос, разпределение и доставка на други потребители от страна на [фирма]. Останалите електропроводи 20 KV се осъществява пренос на електроенергия до енергийни минни съоръжения, каквито са ЦРП „Юбилейна“, ЦРП „Б.“, ЦРП „Ш.“, ЦРП „К. дол“, ЦРП „Б.“, като всички посочени разпределителни уредби се използват в захранването с енергия на минни съоръжения на [фирма].

През 2013 г. [фирма] е изпратило оферта до „ЕВН България

Е.“ АД за продажна цена за активите, на което от ответника е направено насрещно предложение, което предложение не е прието от [фирма].

Двете дружества съвместно са избрали лицензирани оценители, които са подготвили съвместна оценка за пазарна стойност на съоръженията в размер на 321 900 лв. без ДДС, но споразумение между [фирма] и „ЕВН България

Е.“ АД не е постигнато.

Собствените активи на [фирма] представляват далекопроводи, които са изградени и служат за осигуряване на електрическа енергия за целите на добиване на природни богатства от находище „К. дол“, обл. С.. Същите не са част от електроразпределителната мрежа на [фирма].

[фирма], в качеството си на оператор на електро-разпределителна мрежа не ползва посочените от жалбоподателя съоръжения и съответно не дължи цена за достъп, като това е установено с влязло в сила решение на Пловдивски окръжен съд, постановено по т.д. № 582/2012 г.

В Приложение 2 „Кратък правен анализ и аргументи“ към писмо с изх. № 6423-1/30.07.2014г., [фирма] посочва, че чрез далекопровод „Отклонение ТП-Конски дол“ се пренася електрическа енергия за разпределение до 136 битови клиенти на [фирма].

С писмо с изх. № 1594-2/13.02.2017 г. [фирма] посочва, че електропровод „Отклонение ТП Конски дол“, собственост на [фирма] е съоръжение, което е било свързано към ТП „Конски дол“, но не се използва.

Изграден е мячтов трафопост, присъдените към електропровод „Р.“, който е собственост на електроразпределителното дружество и чрез тези съоръжения се захранват 165 битови и 5 стопански клиенти.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, видно от приложеното на л. 27 от делото копие на известие за доставяне, от лице, адресат на акта, поради което съдът я намира за допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, разгледан по същество се явява правилен и законосъобразен, а жалбата неоснователна.

По делото няма спор, затова, че във връзка с предоставената възможност на страните за стартиране на процедура за доброволно уреждане на спора по чл. 150 от Наредба № 3, на проведената в КЕВР среща от 20.01.2015 г. от страна на [фирма] не е постъпвало искане за осъществяване на процедурата.

Предмет на спора направеното от [фирма] искане за определяне на цените за предоставен достъп.

Съгласно разпоредбата на чл. 117, ал. 8 от Закона за енергетиката, собствениците на електрически уредби и съоръжения при техническа възможност и свободен капацитет предоставят ползването им на оператора на електропреносната мрежа, съответно на оператора на електроразпределителна мрежа за целите на преобразуването и преноса на електрическа енергия до други клиенти. Ползването се предоставя след сключване на договор по цена, определена по методика, одобрена от Комисията. При непостигане на съгласие, Комисията разпорежда предоставянето на ползването и заплащането на цена, определена от нея по Методика за определяне на цените за предоставен достъп на преносно или разпределително предприятие от потребители през собствените им уредби и/или съоръжения до други потребители, за целите на преобразуването и преноса на електрическа енергия, на преноса на топлинна енергия и природен газ, приета с решение по протокол № 27/04.02.2008 г., т. 12.

В конкретния случай, собственост на [фирма], са - далекопровод 20 kV „Юбилейна“ - „Конски дол“; далекопровод 20 kV „Юбилейна“ - „Б.“; далекопровод 20 kV „Конски дол“ - „Ш.“; далекопровод 20 kV „Конски дол“ - „К. дол“; далекопровод 20 kV „Конски дол“ - „Б.“; далекопровод 20 kV „Отклонение П.“; далекопровод 20 kV „Б.“ - „К. дол“. Видно от приетата в хода на делото експертиза, последните далекопроводи не се използват за пренос, разпределение и доставка на други потребители от страна на [фирма]. Това е установено при постановяване на Решение № 199/09.05.2013 г. на Пловдивски окръжен съд, Търговско отделение, XIX състав по дело № 5582 / 2012 г.

Отделно от това, видно от събраните в хода на делото доказателства, а и от изложеното в съдържанието на жалбата поставила началото на настоящото производство, жалбоподателят е придобил правото на собственост върху процесните съоръжения през януари 2012г. Следователно от този момент, по смисъла на чл.117, ал.8 от ЗЕ, в качеството си на собственик, дружеството би могло да се възползва от правата предвидени в хипотеза на последната парва норма.

Съгласно горепосоченото съдебно решение и становището на вещото лице Х., за периода 01.01.2009 г. до 31.12.2011г., далекопровод 20 kV „Отклонение ТП Конски дол“ се е използвал за пренос, разпределение и доставка на други потребители от страна на [фирма], за което електроразпределителното дружество е осъдено да заплати на [фирма] сумата от 5090,04 лв. [фирма] е собственик на горепосочените активи, съгласно сключен на 03.01.2012г. договор за покупко-продажба на активи между [фирма],- в ликвидация и [фирма].

Видно от писмо с изх. № 1594-2/13.02.2017 г. на [фирма] до КЕВР, както и заключението на изслушана СТЕ, електропровод „Отклонение ТП Конски дол“, собственост на [фирма] е съоръжение, което не се използва от електроразпределителното дружество. Захранването на присъединените към електроразпределителната мрежа 165 битови и 5 стопански клиенти на дружеството се осъществява посредством изграден мачтов трафопост, присъединен към

електропровод „Р.“, който е собственост на ЕВН България Е.Е. АД.

Предвид изложеното, съдът намира, че далекопровод 20 kV „Юбилейна“ - „Конски дол“, далекопровод 20 kV „Юбилейна“ - „Б.“, далекопровод 20 kV „Конски дол“ - „Ш.“, далекопровод 20 kV „Конски дол“, - „К. дол“, далекопровод 20 kV „Отклонение ТП Конски дол“, далекопровод 20 kV „Конски дол“ - „Б.“, далекопровод 20 kV „Отклонение Петровица“ и далекопровод 20 kV „Б.“ - „К. дол“ не служат за хранене с електрическа енергия на обекти на клиенти на електроразпределителното дружество. Същите служат за хранене на обекти на [фирма], като границата на собственост на присъединителните съоръжения и точката на мерене са разположени в подстанция „Конски дол“ и подстанция „Р.“, който извод изцяло се подкрепя от събраните в хода на делото доказателства и заключението на вещото лице. Съответно преноса на енергия по процесните далекопроводи се извършва от [фирма], защото продажбата на електроенергия се извършва преди тези електропроводи, а не от дружеството ответник.

Отделно от изложеното, видно от нормата на л.117, ал.8 от ЗЕ, правото да се използват чужди електрически уредби и съоръжения от оператора на електропреносната мрежа, възниква едва след сключване на договор по цена, определена по методика, одобрена от комисията. При непостигане на съгласие комисията разпорежда предоставянето на ползването и заплащането на цена, определена от комисията по методиката. Виден от събраните в хода на делото доказателства, в случай страните не са постигнали договорка по между си. Следователно, комисията би следвало да разпреди предоставянето на ползването и заплащането на цена, определена от комисията по методиката. Последната хипотеза би възникнала обаче при наличието на интерес от оператора на електропреносната мрежа към ползването на определени съоръжения, чужда собственост. В случай обаче, доколкото страните не са постигнали договорка за използването, доказателства за наличието на интерес от използването на процесните съоръжения от ответника след този момент по делото липсва. В този смисъл, на отделно основание според настоящият състав, не са налице доказателства, затова, че е завършен целия фактически състав на нормата на чл.117, ал.8 от ЗА, даващ основание на КЕВР да разпорежда предоставянето на ползването и заплащането на цена, определена от комисията по методиката. Обратното, „разпореждане предоставянето на ползване „на определени съоръжения без наличието на икономически интерес от оператора на електропреносната мрежа би противоречало не само на здравата логика, но и на целите на закона. Още веднъж изследвайки нормата на чл.117, ал.8 от ЗЕ, съдът прави извода, че правото на КЕВР да разпреди предоставянето на ползване на определени чужди съоръжения възниква за бъдещ момент, като правото оператора да използва чуждите съоръжения, възниква след като е завършен целия фактически състав на чл.117, ал.8 от ЗЕ, а не се отнася за предходен момент на използване на съоръженията, без съгласието на техния собственик. Последната конструкция на правоотношение съд не би определил като административно такова, решаването на което е възможно да бъде реализирано от административен орган, какъвто е КЕВР.

Неоснователно, според съда е твърдението на „ЕДК“ за нарушение на чл. 26, ал. 1 АПК, а именно, че би следвало да бъде уведомен за започване на административното производство. Безспорно е, че началото на производството, завършило с оспорения пред настоящият състав административен акт, е започнало въз основа на съдебно решение на АССГ, за отмяна на мълчалив отказ на КЕВР да се произнесе по жалбата на [фирма] от 2014г. Следователно процесното решение е връчено на дружеството и последното е било наясно с факта, че то подлежи на изпълнение от КЕВР.

Също така, съдът намира за неоснователно твърдението, че КЕВР не е изследвало обстоятелствата по делото, изисквайки материали единствено от електроразпределителното дружество. Видно обаче от събраните в хода на делото доказателства, съдът намира че изцяло е спазена процедурата предвидена закона, касаеща изясняване в пълен обем на предмета на спора. Изискани са доказателства, назначена е работна група, която изследва всички обстоятелства по делото, като е била проведена и процедура в опит да се договори цена на едно от съоръженията. Обстоятелството, че КЕВР е изпълнило задълженията си предвидени в закона се подкрепя и от факта, че анализирайки събраните в хода на делото обстоятелства, в отговор на поставените от жалбоподателя въпроси, вещото лице по назначената СТЕ е стигнало до изводи идентични, с изложените от ответника в оспореното решение.

Предвид изложеното, следва Решение № Ж - 56 от 08.03.2017г. КЕВР да бъде потвърдено като законосъобразно, а жалбата –отхвърлена.

При този изход на спора сторените от жалбоподателя разноски остават за негова сметка. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което жалбоподателят следва да заплати сумата от по 100 лева – разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал.1 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Воден от горното, Административен съд София - град, Трето отделение, 17 състав,

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма][ЕИК] срещу Решение №Ж-56/08.03.2017г. на КЕВР, с което е прекратено производството, образувано по жалба вх. № Е – 12 – 00 – 1422 от 01.07.2014г., подадена от жалбоподателя срещу [фирма]. ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

